

Ölüm İlanları

Doğan Kökdemir

Başkent Üniversitesi, Psikoloji Bölümü

PSK 407 – Varoluşçu Psikoloji Uygulama Ödevleri Hakkında

PSK 407 - Varoluşçu Psikoloji dersinin bu haftaki ödevi ölüm ilanları ile ilgiliydi. Öğrencilerden, gazetelerde yer alan ölüm ilanlarını değerlendirmeleri istendi. Genel olarak ilanlarla ilgili gelen yorumlar olumsuzdu. Çoğu öğrenci, bu ilanların *duygusuz* ya da *klşe* oldukları yönünde değerlendirmeler yaptı. Bu ilginç ve iyi hazırlanmış ödevlerden birisi ilanlarda gördüklerini şiirsel bir dille anlatan Nazlı Ayhan'a ait. Nazlı'nın ölüm ilanlarından yola çıkarak yazdığı şiiri aşağıda paylaşıyorum.

Ölümüm, İlanıdır Ölümsüzlüğümün

Nazlı Ayhan

Sıkıştırılmışım gazete köşelerine ve kurtulamamışım sıfatlardan hala...
Bir baba olmuşum, bir anne, bir iş arkadaşı ve bazen de bir tanıdık sadece.
Ama en çok mevki sahibi olmuşum fark etmeden aslında...
En çok erkek olmuşum bu topraklarda, kadın nüfusuna inat edercesine.
Acı katmışım insanlara,
Ayrılırken onlardan.
Keder bırakmışım aileme
Üzüntüleri paylaşmışım.
Kadın veya erkek olsam da;
Orta yaşlı veya yaşlı olmuşum
Genç olamamışım, genç olan bu topraklarda.
Hep gülmüşüm olan fotoğraflarımda ve seçilmiş en iyisi olanlar,
Hatırlanmak istenmişim en güzel halimle
Oysaki korkunç görünümlü yolculuğuma ilk adımı atmışım.

Erkek olmuşum bu topraklarda,
İnatlaşırken toprak anayla.
Sayıca fazlaymışım,
Azınlık olmama rağmen nüfus sayımlarında.
Üstün olmayı başarmışım,
Ama sıfatlardan kurtulamamışım.
Bir ben olamamışım ilanlarda.
İsmim kocaman yazılmış,
Ve ilanı verenler de eksik kalmamış benden;
Yazılmışlar koyu harflerle
Sanki benim kadar önemlilermiş gibi,
Bana ait olan ilanlarda.
Duyuru misali, tanınmış olmuşum,
Bazen ismen sadece.
Mevki sahibi olmuşum,
Olamamışım sıradan vatandaş.
İş arkadaşı olmuşum,
Tanımışlar beni iş saatlerinde.
Baba olmuşum işletmişim şirketleri,
Bazen de işletilmiş çocuklarımcıca.

Duygusuz satırlara sıkıştırılmışım,
Hakkın rahmetine kavuşmuşum sadece.
Çiçekler hesap numarasına denmişim.
Zengin olmuşum, yardımsever olmuşum ölümünden sonra bile.
İlan etmişim son yolculuğumu,
Toplanmak istemiş kalabalık... Mezarlığında.
Gelenlerle birlikte ruhum şad olmuş,
Allah bana rahmet eylemiş.
Merhum olarak ayrılmışım aranızdan,
Geride kalanlar sağ olsun, sabırlı olsun sadece.

Kadın olmuşum bu toprak baba topraklarda,
Göz ardı edilmişim ilanlarda.
Ölüm bile yakışmamış,
Belki de bana yakıştırılmamış insanlarca.
Anne olmuşum, iş arkadaşı olmuşum
Ama en çok çocuklarımın annesi olarak tanınmışım.
İsmim yerine, sıfatlarım olmuş
Ve üzüntü bırakmışım onlara,
Devrilirken ulu ağaç misali.
Sadece üzüntü değil, derin üzüntü bırakmışım onlara
Ve cennete yol almışım,
Cennet annelerin ayağı altında misali
Ve sıkıştırılmışım dinlere
Sorulmadan inançlarım.
Duygularım daha fazla
Bana vaat edilen sözcüklerde.
Merhume olmuşum ve gömülmüşüm kabristana
Son yolculuğumda sizlerle olmuşum
Bırakacak acıyı içinizde.
Kaybetmişler beni, düşünmeden benim kendi hayatımı kaybettiğimi.
Söylenecek çok sözüm var aslında
Ama sınırlarım çizilmiş gazetelerde.

Genç olmuşum bu topraklarda
Ama genç olmak yetmemiş ölüm ilanı biletlerinde.
Satırlarım kadar yer almışım ilanlarda, o da arkadaşlarımca.
Az sıfatlarım nedeniyle elenmiş oldum aynı gittiğimiz yere aslında.

En ilginç ilan olmuşum, seçilmişim aralarından.
İlginç olmuşum çünkü ilanı ben vermişim.
İlginç olmuşum çünkü ölmeden önce yazmışım.
Korkmamışım ölmekten, hazırlamışım kendimi ölüme.
Birinci şahısla yazmışım.
Elveda etmişim sevdiklerime.
Ve yazmışım ismimi, tüm sıfatlardan bağımsız olarak.
Yerimi bile belirlemişim.
Ve ayrılıyorum, koşuyorum rahmete demişim.
Kimseye dilememişim iyi dilekler,
Ve duygusuz teselli cümleleri.
Huzurlu bir şekilde yazmışım son sözlerimi,
Kendim vermişim bana ait ilanı.
Ama ilginç olmuşum,

Neresi ilginç anlamadan?

Acı kayıp olmuşum, vefat etmişim, aralarından ayrılmışım
Bazen de kaybedilmişim, son yolculuğuma çıkmışım
Ama asla ölmemişim.